

BTB'ers en metallo's over het IPA-overleg en hun strijd om de werknemers te geven waar ze recht op hebben.

“Veel arbeiders verdienen nog geen 1700 euro netto per maand. Als je dan moet zeggen dat er niet meer inzit dan een opslag van 10 euro bruto, dan komt dat zeer hard aan.”

De onderhandelingen over een nieuw interprofessioneel akkoord (IPA) zitten nog altijd muurvast. Voornaamste struikelblok is uiteraard de loonmarge van 0,4 procent voor de komende twee jaar. Voor het ABVV en de andere vakbonden is die aalmoes onaanvaardbaar. 0,4 procent is een slag in het gezicht van de vele werknemers die het land tijdens de coronacrisis hebben rechtgehouden (en nog steeds rechthouden). Wij willen op

zijn minst een loonmarge waar goed presterende sectoren en bedrijven in positieve zin van kunnen afwijken (een indicatieve loonnorm). De werkgevers zijn echter onvermurwbaar. Als je hen bezig hoort, bengelt elke onderneming in ons land aan de rand van de afgrond. Voor de duidelijkheid: wij beseffen ook dat corona voor de grootste recessie in onze naoorlogse geschiedenis heeft gezorgd. Maar achter deze algemene cijfers gaan grote verschillen schuil. Sommige

bedrijven doen het momenteel goed tot zeer goed, en daar moeten ook de werknemers de vruchten van plukken. Bovendien zijn wij ervan overtuigd dat meer koopkracht het economische herstel zal versnellen.

De weigering van de werkgevers om water bij de wijn te doen wat de lonen betreft, zorgt er ondertussen ook voor dat er geen afspraken kunnen gemaakt worden over andere IPA-thema's zoals de eindeloopbaan (SWT en landingsbanen), de minimumlonen en (onrechtstreeks) ook de welvaartsenveloppe, die dient om de laagste sociale uitkeringen (pensioen, ziekte ...) te verhogen. De komende weken zullen het ABVV en de andere vakbonden dan ook de druk opvoeren, indien nodig door middel van een 24 urenstaking.

ABVV-Metaal trok de baan op (bij wijze van spreken: nam de telefoon op, want thuiswerk is nog steeds verplicht) en vroeg aan onze metallo's waar zij wakker van liggen. Hoe kijken zij naar het vastlopen van het IPA-

overleg en naar de onwil van de werkgevers om de werknemers te geven waar ze recht op hebben? Een bloemlezing.

Als vakbondssecretaris in Zuid-Oost-Vlaanderen is Ronny bevoegd voor heel wat kleinere metaalbedrijven.

De werknemers daar zijn wel degelijk bezorgd over de stilstand in het IPA-overleg: “In veel bedrijven die ik opvolg, werken de mensen rond het sectorale minimumloon. Ze krijgen dus minder dan 14 euro per uur. Vaak is er ook geen sprake van andere voordelen zoals premies en bonussen, bijvoorbeeld in het kader van een cao 90. Veel arbeiders verdienen 1600-1700 euro netto per maand. Als je dan moet zeggen dat er niet meer inzit dan 10 euro bruto opslag per maand, dan komt dat hard aan.”

En alhoewel sommige bedrijven vandaag in slechte papieren zitten, ziet Ronny er ook heel wat die mooie cijfers kunnen voorleggen: “Er is wel degelijk

geld. Daarom willen wij de ruimte om meer te doen in die bedrijven die veel winst gemaakt hebben. Kijk trouwens ook eens naar de vele voordelen die werkgevers krijgen: bijdrageverminderingen, RSZ-kortingen, investeringsaftrekken, enzovoort. Al die kortingen mogen niet meegeteld worden bij de berekening van de loonkloof met de buurlanden. Mocht dat wel gebeuren dan zou de loonmarge vanzelf een pak hoger liggen.”

De onrechtvaardige loonwet van 1996 – nog een stuk strenger gemaakt in 2017 door de regering-Michel – moet dringend worden aangepakt, aldus Ronny: “De laatste jaren is er altijd veel discussie over de loonnorm. Dat komt door de loonwet die nauwelijks marge biedt. Als ABVV moeten we dus strijden tegen die loonwet. De komende jaren moeten we daar echt een speerpunt van maken, net zoals we doen met ‘Fight For 14’, onze campagne voor hogere minimumlonen.” Ronny besluit: “De voorbije weken hebben we meer dan genoeg gesensibiliseerd en geïnformeerd. Maar de werkgevers willen van geen wijken weten. De enige optie die ons nu nog rest is een 24 urenstaking.”

“We moeten van de strijd tegen de loonwet een speerpunt maken.”

- RONNY LOUBRIS

Secretaris ABVV-Metaal in Oost-Vlaanderen

Op batterij-fabriek Duracell was 2020 een topjaar, zegt Gerry: "Het was het beste jaar in onze geschiedenis. We hebben enorm veel productie gedraaid en er is enorm veel werk. En de vooruitzichten voor 2021 zijn zelfs nog beter. We zijn volop nieuwe collega's aan het aanwerven."

Gerry vindt ook dat een loonmarge van 0,4 procent veel te laag is: "Een goed IPA is belangrijk en noodzakelijk voor alle werknemers. Tijdens de voorbije actiedag hebben wij dan ook onze pamfletten uitgehangen aan de prikklok. Het is belangrijk om de mensen te informeren, zodat ze goed weten wat er allemaal op het spel staat. Op Duracell liggen de werknemers echter niet in de eerste plaats wakker van de loonnorm, maar wel van de regelingen rond de eindeloopbaan."

"Wij zitten hier met een behoorlijk oude werknemerspopulatie", legt Gerry uit. "Op de werkvloer is er veel bezorgdheid over de regelingen rond SWT en landings-

"Voor onze mensen zijn de eindeloopbaanregelingen zeer belangrijk."

- GERRY HENDRICKX
Hoofdafgevaardigde Duracell

banen. Het is belangrijk dat de afspraken uit het vorige IPA – zoals de mogelijkheid om in een landingsbaan te stappen vanaf 55 jaar met behoud van uitkering – verlengd worden. Op bedrijfsvlak maken we trouwens volop werk van een goed eindeloopbaanbeleid. Enkele weken geleden hebben we met de directie een mooi loopbaanakkoord onderhandeld. Maar de reikwijdte van dat akkoord hangt natuurlijk sterk af van wat er wettelijk allemaal mogelijk is."

Carine Dierickx -Gewestelijk secretaris Antwerpen-Waasland bij BTB - legt uit waarom iedereen uitkijkt naar die loonsopslag: "Je voelt dat iedereen het water aan de lippen heeft."

"We hebben enerzijds een groep van mensen die het financieel moeilijk hebben gehad en die hopen dat er iets komt om die zorg wat te verlichten. En dan heb je anderzijds een groep van werknemers die heel hard gewerkt hebben en die amper vergoed zijn geweest voor al dat extra werk."

De magazijnen puilden uit, alles stond overal op de grond en aan de lopende band konden de werknemers gewoon niet volgen door die hoge werkdruk. Die mensen hebben niks gekregen,

geen coronapremie, geen bonus ... nul komma nul. Zij moesten wel die extra flexibiliteit tonen, extra shiften draaien omdat het zo druk was. Het IPA moet dan het lichtpuntje zijn in donkere dagen."

"We weten dat het niet overall goed is gegaan, we moeten wel iets substantieels hebben. Ga het maar eens in een bedrijf uitleggen waar ze heel hard gewerkt hebben, waar ze extra weekends gedraaid hebben, dag en nacht hebben gewerkt: "Het gaat te slecht met de economie, jullie kunnen niks extra krijgen." Dat krijg je daar niet verkocht. Je zit helaas met die grote verschillen, daar moeten we mee werken. Want je hebt andere sectoren waar het werk stillag. Zij begrijpen beter dat er niet zoveel manoeuvreerruimte is voor opslag. Je zit dus echt met een uiteenlopend publiek en moet daarom voor iedereen het beste uit de brand proberen te slepen."

"Bedrijven zijn tijdens de crisis (en nog steeds) geholpen geweest door de overheid, maar wie helpt nu de werknemer? Zij hebben ook de gevolgen van de coronacrisis serieus ondervonden, mensen verloren, hard gewerkt of ook niet gewerkt. De middenweg bestaat er momenteel niet. Ik vind daarom de indicatieve benadering de beste aanpak. Waar het moeilijk is gegaan, moeten we absoluut een minimum voorzien, want de kosten zijn ook voor hen gestegen en de index voldoet niet. Waar het zeer goed is gegaan en waar ook winsten gemaakt zijn, daar moeten we voor meer gaan. Dat kan toch niet dat die 0,4 procent daar ook dan het maximum is? Op een schamel uurloon is 0,4 procent echt een druppel op een zeer hete

plaat. Ik had ergens verwacht dat de Nationale Bank zou bijspringen met hun reserve. Dat mogen ze inschakelen wanneer het echt nodig is. Dat lijkt me nu toch wel het geval. Dat is nog eens 0,5 procent. Dat voel je dan toch al beetje meer op je loonbriefje, hé."

"Hoe hard zet je nu in op het IPA? We moeten daar actie voor voeren, dat is nu duidelijk. We vragen veel van onze mensen, zij voelen dat in hun portemonnee door het loonverlies bij een staking. Na het IPA volgen nog de sectoren, ook daar zullen we nog serieuze strijd moeten leveren. Met opnieuw inspanningen van iedereen. Maar het is nodig dat we nu actie voeren want het IPA is meer dan alleen maar loonopslag hé. Het is ook het akkoord rond tijdskrediet, eindeloopbaan, SWT ... Dat staat ook allemaal op de helling. We moeten de bejubelde mensen die gevochten hebben, mee de economie draaiende hebben gehouden, ook belonen met een goed IPA."

"We moeten onze krachten bundelen, zorgen dat we gaan

voor een rechtvaardig IPA, waarin alle partijen zich kunnen vinden: zowel de bedrijven die hard gewerkt hebben en waar marge is, maar ook de bedrijven die het zeer moeilijk hebben, moeten we een sprankeltje hoop geven."

Luc Cnockaert - delegee bij Alders International Transport - vertelt dat zijn collega's zware shiften draaien om de economie draaiende te houden. Een verhoging van 0,4 procent is voor hem onaanvaardbaar.

"Door de starre, arrogante en onaanvaardbare houding van de werkgevers krijgen wij het gevoel terug af te zakken naar de jaren 1900. Het is van groot belang dat wij ons als vakbonden weer verenigen om een sterk, strijdlustig front te profileren tegen de loonafbraak die er momenteel gaande is."

"In onze sector (transport) draaien de mensen zware shiften om de economie draaiende houden. Ze doen dat bovendien

nog steeds voor lonen die tot op heden lager liggen dan de lonen in de poetssector. Een verhoging van 0,4 procent is dan ook absoluut onaanvaardbaar. Ook wordt er in vele sectoren steeds meer flexibiliteit verlangd, maar ze vergeten wel hiervoor de correcte vergoeding te betalen."

"Als eindeloopbaner moet ik ook met lede ogen aanzien dat er in het SWT en de landingsbanen wordt gehakt. Dat brengt het mentale welzijn in het gedrang, zeker in tijden waarin we allemaal ook nog eens op de toppen van onze tenen lopen door alle opgelegde maatregelen tegen deze pandemie."

"Ikzelf heb er als 65-jarige bijna een volledige loopbaan opzitten in het transport. Ik heb mijn hele vakbondsleven (meer dan 25 jaar) moeten strijden en onderhandelen om het leef- en werkbaar te houden voor alle partijen. Omdat ik werd omringd door de juiste kameraden, is mij dat over de afgelopen jaren redelijk goed gelukt. Tot nu ... De werkgevers verschuilen zich

"Het IPA moet het lichtpuntje zijn in donkere dagen."

- CARINE DIERICKX
Gewestelijk secretaris Antwerpen-Waasland, BTB-ABVV

achter een fenomeen (Covid-19) om plotsklaps niets dan walgelijke, onaanvaardbare en verwerpelijke voorstellen op tafel te gooien.”

“Ik ontken niet dat er bedrijven in moeilijkheden verkeren, maar dat wil niet zeggen dat degenen die momenteel monsterwinsten maken niet méér kunnen doen om de loononderhandelingen te steunen. Zo wordt onze economie weer op gang geholpen.”

“Tot slot kan ik enkel concluderen dat er ons door de huidige dwarse opstelling van de werkgevers nog maar één middel rest om hen de ogen te openen. En dat is teruggrijpen naar de strijdlust van de vakbonden en hen door acties hun ongelijk doen inzien.”

Op Punch Powertrain in Sint-Truiden – waar versnellingsbakken worden gemaakt – gaat het al een hele tijd economisch niet goed. In 2019 was er een grote herstructurering en de coronacrisis heeft de situatie nog erger gemaakt.

In de woorden van Kevin: “Er is vandaag zeer veel werkloosheid.

“Een IPA is in de eerste plaats een verhaal van solidariteit met alle werknemers.”

- KEVIN WILLEMS
Hoofdafgevaardigde
Punch Powertrain

“We grijpen terug naar onze strijdlust.”

- LUC CNOCKAERT
Delegee Alders International
Transport, BTB-ABVV

Elke arbeider wisselt twee weken werken af met twee weken stempelen. We verwachten pas beterschap in 2023. Vanaf dan treedt ons nieuw contract met PSA in werking voor de productie van hybride en elektrische transmissies.”

Maar dat betekent niet dat de werknemers op Punch tevreden zijn met een loonsverhoging van 0,4 procent: “Dat is te weinig. Het loon van veel werknemers is vandaag gewoon te laag. Ik kijk trouwens niet alleen naar mijn eigen fabriek, er zijn veel ondernemingen die momenteel goed presteren. Sommige sectoren hebben het zelfs beter gedaan door corona, denk maar aan de voedings- en transportsector. Wij hebben dan ook deelgenomen aan de sensibiliseringsacties in februari, onder meer door het uitdelen van pamfletten aan de collega’s.”

Voor Kevin betekent een IPA in de eerste plaats een verhaal van solidariteit met alle werknemers: “Een sterk interprofessioneel akkoord is nodig om iedereen betere loons- en arbeidsvoorwaarden te geven. Ook voor diegenen die werken in minder sterke sectoren en bedrijven. Het gaat daarbij niet alleen over loon, maar ook over eindeloopbaanmaatregelen (zoals landingsbanen en SWT), over werkbaar werk, enzovoort. Het ABVV heeft een staking aangekondigd en wij zullen ons daarbij aansluiten. ABVV-Metaal op Punch zal solidair zijn.”

Voor ABVV-Metaal en BTB is het zonneklaar: we hebben nood aan een deftig IPA, dat tegemoetkomt aan de noden en bezorgdheden van de gewone mensen. Onze eisen – een indicatieve loonnorm, sterke eindeloopbaanmaatregelen, hogere minimumlonen – zijn al lang duidelijk. Het wordt tijd dat de werkgevers over de brug komen en de werknemers eindelijk geven waren ze recht op hebben!